

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/171/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010908
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2323010908.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. A., nar. X.X.XXXX v B., bytom C. XXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 7.9.2023, sp. zn. OT/169/2023, na verejnom zasadnutí konanom 19.3.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d), odsek 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. A., nar. X.X.XXXX v B., trvale bytom C., prechodne bytom C. XXX,

odsudzuje:

Podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 5 písmeno a) Trestného zákona na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na doživotie.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 7.9.2023 sp. zn. OT/169/2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného A. A. (ďalej len „obžalovaný“) za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 05.08.2023 v čase o 19:10 hod. v obci C. pred rodinným domom č. XXX ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky Opel Vectra, evidenčné číslo D., kde bol predpísaným spôsobom zastavený hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Sládkovičovo a bol vyzvaný na predloženie dokladov potrebných na vedenie a prevádzku motorového vozidla, ako i dychovej skúške prístrojom, a pri podrobení sa dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov s prístrojom Alcotest 7510 mu dňa 05.08.2023 v čase o 19:31.56 hod. bola nameraná hodnota 1,22 mg/l etanolu v dychu pod číslom

merania 6011 a pri opakovanej skúške v čase o 19:52:45 hod. mu bola nameraná hodnota 1,25 mg/l etanolu v dychu pod číslom merania 6012, napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. OT/36/12 zo dňa 12.02.2012, právoplatným dňa 12.02.2012 bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, sp. zn. OT/58/19 zo dňa 28.02.2019, právoplatným dňa 28.02.2019 bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Okresný súd obžalovaného za to odsúdil podľa § 289 odsek 1, § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovanému okresný súd uložil podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona aj trest prepadnutia vecí, a to osobného motorového vozidla zn. Opel Vectra, ev. č. D., a podľa § 61 odsek 1, odsek 5 písmeno a) Trestného zákona i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na doživotie.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku dňa 7.9.2023 sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie. Obžalovaný si ponechal lehotu na podanie odvolania.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu podal elektronicky dňa 18.9.2023 odvolanie voči výroku o treste v napadnutom rozsudku.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 8.11.2023 obžalovaný prostredníctvom obhajcu odôvodnil podané odvolanie.

Namietal uloženie neprimerane vysokého trestu odňatia slobody, ktorý nezodpovedá zásadám a kritériám pre ukladanie trestu, taktiež nespĺňa požiadavku individuálnej a generálnej prevencie. Obžalovanému mal byť ukladaný trest v sadzbe do 1 roka, pričom z dôvodu vyhlásenia viny, bol dôvod na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona. Obžalovaný v súvislosti s namietaným uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody poukázal na to, že sa dobrovoľne podrobil protialkoholickému liečeniu ústavnou formou od 21.8.2023 do 27.10.2023 v Psychiatrickej nemocnici Veľké Zálužie, pričom v liečbe naďalej pokračuje. Obžalovaný žiadal uložiť alternatívny trest alebo podmienečný trest odňatia slobody, ktoré tresty budú dostatočne výchovné pre obžalovaného.

Vo vzťahu uloženému trestu zákazu činnosti na doživotie obžalovaný uviedol, že tri zo štyroch predchádzajúcich odsúdení, a to aj za prečiny podľa § 289 Trestného zákona, má zahľadené. Uložený trest zákazu činnosti na doživotie by bol pre neho ako dôchodcu neprimerane prísny.

Obžalovaný sa taktiež nestotožnil s trestom prepadnutia vecí, a to osobného motorového vozidla, keďže ide o jeho jediný majetok, ktorý by mohol predať, aby mal finančné prostriedky na živobytie, keďže je v pred dôchodkovom veku, a ako maliar bude mať sťažený výkon živnosti bez vodičského oprávnenia. Obžalovaný poukázal na to, že si uvedomil dôsledky svojho konania, a že má staršiu matku, o ktorú sa stará. K spáchaniu skutku obžalovaný uviedol, že išlo o skratové konanie z dôvodu rozchodu s družkou, s ktorou mal dlhší vzťah, pričom mali nevyriešené finančné záležitosti po rozchode.

Obžalovaný navrhol, aby mu bol uložený alternatívny trest alebo podmienečný trest odňatia slobody a nebol mu uložený trest prepadnutia vecí a zákazu činnosti.

Obžalovaný k odôvodneniu odvolania doložil doklad, že od 21.8.2023 do 27.10.2023 bol hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici Veľké Zálužie, kde absolvoval ústavnú protialkoholickú liečbu, a doklad o poberaní nemocenských dávok v auguste a septembri roku 2023.

Prokurátor sa k odvolacím námietkam obžalovaného písomne nevyjadril.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného dňa 4.12.2023.

Za účelom prejednania podaného odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 19.3.2024. Verejného zasadnutia sa zúčastnila prokurátorka krajskej prokuratúry, obžalovaný a obhajca obžalovaného. Po oboznámení správy o stave vecí sa pristúpilo ku konečným návrhom, keďže krajský súd dokazovanie nedopĺňal, nakoľko v tomto smere žiadne návrhy neboli. V rámci konečných návrhov prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, keďže uložené tresty sú

zákonne a primerané, pričom trest zákazu činnosti na doživotie bol obžalovanému uložený obligatórne a nemajú na to vplyv ani zahľadené odsúdenia. Obhajca obžalovaného navrhol odvolaniu vyhovieť z dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania. Obžalovaný skutok oľutoval s tým, že už sa obdobného konania nedopustí, a poukázal na to, že sa stará o imobilnú matku.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) ako súd odvolací na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ustanovenie § 317 odsek 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je z časti dôvodné, a to vo vzťahu k trestu prepadnutia veci.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky odvolateľ nemal a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak skonštatovať, že okresný súd vykonal dokazovanie vo vzťahu k napadnutému výroku o treste procesne správne a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

Obžalovanému boli okresným súdom uložené za daný trestný čin tri druhy trestov, a to trest odňatia slobody, trest prepadnutia veci a trest zákazu činnosti.

Okresný súd správne a v súlade s vykonaným dokazovaním obžalovanému ukladal trest odňatia slobody, a to vo výmere tesne pod polovicou zákonnej trestnej sadzby, pričom obžalovanému neuložil alternatívny trest, keďže na jeho uloženie neboli splnené zákonné podmienky. Okresný súd uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, ako aj dôvody na neuloženie alternatívneho trestu, podrobne zdôvodnil, na ktoré zdôvodnenie krajský súd bez potreby jeho opakovania v celom rozsahu odkazuje.

Okresný súd pri ukladaní trestu zohľadnil aj skutočnosť, že obžalovaný v tom čase vykonával dobrovoľné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktoré do rozhodovania krajského súdu už mal vykonané, a pokračoval v liečení ambulantnou formou. K tomuto možno len dodať, že pokiaľ mal obžalovaný už minulosti problémy s tým, že šoféroval pod vplyvom alkoholu, mohol takéto liečenie absolvovať skôr, ako sa opätovne dopustil protiprávneho konania v súvislosti s konzumáciou alkoholu.

Obžalovanému, ktorý už bol v roku 2012 a v roku 2019 odsúdený za prečiny ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, pričom ani uložený peňažný trest a následne uložený podmienený trest odňatia slobody, ho neodradili od toho, aby sa tohto prečinu znovu nedopustil, nebolo možné ukladať alternatívny trest.

Okresný súd správne zohľadnil aj nemožnosť podmieneného odkladu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, keďže na to neboli splnené podmienky v zmysle § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

S ohľadom na doterajší život obžalovaného, ktorý bol od roku 2011 celkom 4 krát odsúdený (dva krát za prečiny podľa § 289 Trestného zákona na peňažný trest a následne na trest odňatia slobody, vždy spolu s trestami zákazu činnosti, raz za prečin podľa § 360 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vykoval 1.1.2013, a raz za zločin podľa § 208 Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody), pred skutkom v danej veci sa dopustil aj závažnejších priestupkov v doprave (dňa 23.3.2023 mu bola za dopravnú nehodu uložená pokuta 200 eur a za dopravnú nehodu zo dňa 30.5.2023 mu bola uložená pokuta 300 eur a zákaz činnosti na 6 mesiacov) a s ohľadom na okolnosti prípadu, kedy bolo potrebné zohľadniť obžalovaným uvádzaný dôvod vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, ako aj skutočnosť, že hodnota alkoholu v krvi obžalovanému stúpala, bolo dôvodné mať za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného, je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný. Obžalovaného od opätovného vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, a to v ťažkej opitosti, keďže mu bola nameraná hodnota 1,22 miligramov alkoholu na liter vydychovaného vzduchu, čo je v prepočte 2,54 promile alkoholu v krvi, pričom opätovnou dychovou skúškou bolo preukázané, že mu hodnota alkoholu v krvi stúpa, evidentne neodradil ani v predchádzajúcich odsúdeniach za totožnú trestnú činnosť uložený peňažný trest a následne ukladaný podmienený trest odňatia slobody.

K argumentu obžalovaného, že keďže vyhlásil vinu, bol dôvod na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona, treba len uviesť, že za daný trestný čin je sadzba až 1 rok, pričom dolná hranica sa u obžalovaného aplikáciou ďalších ustanovení Trestného zákona nezvyšovala, preto nebolo ani reálne možné ukladať obžalovanému trest pod zákonnú dolnú hranicu trestnej sadzby.

Okresný súd taktiež správne, v súlade s vykonaným dokazovaním a zákonne obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie, pričom takýto druh a výmeru trestu je súd v zmysle § 61 odsek 1, odsek 5 písmeno a) Trestného zákona povinný uložiť, ak odsudzuje páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, hoci už bol za taký trestný čin, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, dvakrát odsúdený. Obžalovaný už bol za trestné činy podľa § 289 Trestného zákona v roku 2012 a v roku 2019 odsúdený, pričom v danej veci sa opätovne dopustil tohto prečinu, preto bol okresný súd povinný obžalovanému ukladať trest zákazu činnosti na doživotie.

K námietke obžalovaného o tom, že obe odsúdenia za prečiny podľa § 289 Trestného zákona má zahľadené, krajský súd uvádza, že pri ukladaní tohto trestu okresný súd správne prihliadol na ustanovenie § 61 odsek 7 Trestného zákona, podľa ktorého na ukládanie trestu zákazu činnosti podľa odsekov 3 až 5 nemá vplyv zahľadenie odsúdenia.

Krajský súd sa na rozdiel od uloženého trestu odňatia slobody a zákazu činnosti, nestotožnil s uložením trestu prepadnutia veci, a to motorového vozidla. Obžalovaný je vlastníkom predmetného motorového vozidla, pričom išlo vec, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu, teda boli splnené zákonné podmienky na obligatórne ukládanie trestu prepadnutia veci podľa § 60 odsek 1 písmeno a), odsek 4 Trestného zákona, avšak podľa názoru krajského súdu hodnota veci bola v zjavnom nepomere v miere závažnosti prečinu, preto v zmysle § 60 odsek 6 písmeno b) Trestného zákona, nebolo potrebné použiť ustanovenie o obligatórnom ukladaní trestu prepadnutia veci.

Okresný súd vo vzťahu k závažnosti prečinu poukázal na množstvo zisteného alkoholu v dychu obžalovaného, ako aj na dve predchádzajúce odsúdenia za totožný prečin, pričom mal za to, že hodnota veci nie je v zjavnom nepomere k miere závažnosti činu. S takouto argumentáciou sa krajský súd nestotožňuje. Vozidlo obžalovaného bolo odborným vyjadrením ohodnotené na sumu 4.000 eur, ktorú hodnotu nemožno považovať k miere závažnosti tohto prečinu za primeranú.

Pokiaľ ide o spáchaný prečin, trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona je ohrozovací trestný čin. Objektom tejto skutkovej podstaty je ochrana života, zdravia a majetku, najmä pred vodičmi motorových vozidiel, ktorí vedú motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo drog. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktorý v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, vykonáva zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Z hľadiska ovplyvnenia alkoholom rozumieme pod pojmom stav vylučujúci spôsobilosť, taký stav kedy hladina alkoholu v krvi vodiča motorového vozidla dosiahne 1,0 g/kg (1 promile), nakoľko podľa poznatkov lekárskej vedy nie je žiadny, teda ani nadpriemerne disponovaný vodič motorového vozidla, schopný bezpečne viesť motorové vozidlo pri takejto hladine alkoholu v jeho krvi.

V danom prípade teda ide o ohrozovací prečin, pričom v tejto konkrétnej veci nebol spôsobený žiadny škodlivý následok. Je pravdou, že miera alkoholu v krvi obžalovaného prekračovala vo vyššej miere hranicu zakladajúcu trestnú zodpovednosť, pričom však bolo potrebné prihliadať aj k ostatným okolnostiam prečinu, ktoré určujú jeho závažnosť, pričom ku skutku prišlo vo večerných hodinách.

Trest prepadnutia veci sleduje predovšetkým účel, aby vec, ktorá je v určitom vzťahu k spáchanému trestnému činu a ktorá by mohla slúžiť na páchanie ďalšej trestnej činnosti, bola vyňatá z dispozície páchatel'a trestného činu.

Krajský súd zohľadnil aj argument obžalovaného, že ide o jeho jediný majetok, je v pred dôchodkovom veku a vozidlo by mohol predať, aby si zabezpečil prostriedky na živobytie.

Obžalovanému krajský súd neukladal trest prepadnutia motorového vozidla, nakoľko mal za to, že hodnota vozidla je v zjavnom nepomere k miere závažnosti tohto prečinu. Súčasne zohľadnil obžalovanému uložené tresty odňatia slobody nepodmienečne na 5 mesiacov ako aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie, ktoré tresty vo svojom súhrne budú dostatočné na zabezpečenie ochrany spoločnosti ako aj nápravy obžalovaného.

Pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť výroku o treste, je potrebné pripomenúť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ustanovení § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a

spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om, či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

Z dôvodu, že krajský súd mal za to, že napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona ohľadom uloženia trestu prepadnutia veci, bol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušený a krajský súd obžalovanému uložil vo svojom súhrnne zákonné, primerané a spravodlivé tresty odňatia slobody a zákazu činnosti, a to vo výmere uloženej okresným súdom, ktoré splnia svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň morálne odsúdia konanie obžalovaného. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného v časti týkajúcej sa uloženého trestu prepadnutia veci ako dôvodné, v dôsledku čoho zrušil postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno d), odsek 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a následne podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol o treste pre obžalovaného, pričom obžalovanému uložil trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 odsek 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.